

כ' אם ההרש תחרישי

תלמוד בבלי מסכת מנהות דף סדר עמוד ב

מעשה שבא [העומר] מגנות צריפין. ת"ר: כשצרו מלכי בית השמונהיא זה על זה, והיה הורקנוס מבחוץ ואристופולוס מבפוגים. בכל יום ויום היו משלשים להן דינרין בקופה ומעלון להן תמידין. היה שם ז肯 אחד שהיה מכיר בחכמת יוונית, לעזם בחכמת יוונית, אמר להן: כל זמן שעסוקין בעבודה אין נסרים בידכם. לאחר מכן שלמדו להן דינרין בקופה והעלו להן חזיר, כיון שהגיע לחזיר חומה נעה צפוני בחומה, ונזדעעה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. באותו שעה אמרו: אדרוד שיגדל חזיר, ואדרוד שילמד בנו חכמת יוונית. ועל אותה שעה שנינו: מעשה שבא עומר מגנות צריפין, ושתי הלחט מבקעת עין סוכר. כי מטה עומר, לא הוא ידעי מהיכא איתני עומר, אכרזו, אתה ההוא חרsha אותיב חזא ידא איגרא וחדא ידיה אצריפא, אמר להו מרדכי: מי איכא דוכתא דשם גנות צריפין או צריפין גנות? בדקו ואשכחוה. מי בעי לאתוי שתהי הלחט, לא הו ידעי מהיכא לאתוי, אכרזו, אתה ההוא גברא חרsha אותיב ידיה אעינה וחדא ידא אסיכרא, אמר להו מרדכי:ומי איכא דוכתא דשם עין סוכר או סוכר עין? בדקו ואשכחוה.

LETZI' מסקנת מנהות דף סדר עמוד ב טולקנס ולקליקטוּלום - קני להיס טו. וסיה טס ז肯 לחל - מגפניא. חכמת יוונית - רמיות. על הומת קעה כי - קלהון קהילות התייחסו כל סכבות וווקלים. מעלה עומר - זמן עומר. הילוח - סכליז כל מי קידען פטולה צוילעננה. תחום מרכז - חילך צומע ולוין מדבב. היגרת - גג. לילוף - צויא"ל קלהון לו גג תלם עד מלמעלה ומונע עילבון טו. מלדיי - סחים צימי להחוווק. קמי קלחות - כל חניון. הצעיג - צעיג. סיכריה - חור צנוזות סדרת טכו ותחככים הצלחה לנשל. קן - קני טופות. לייבתי - לוי מניין הקן זה (וכן) ליממי (וכן) לשונמי. ליביכם מנק - חזקה מנייה נלהר נמי ספילה קן לו. למחי מנק - קיינו זנא אקופעה כיס. לשונתה מנק - קיינו נמי לשונת קלהון אסמה לוס קמיין קלה. לטלט - חלמל קיין חלה פליית חטלת וחול שלה לקן يولדה זכה להאל חטלת ולחול שלה. צויג סילנה - קסימה קופעה דס יומא ונתקלנה למומ ונתקלנה לקינה מהקין לסתין מקוינו עלה נדנה ווועילמלה ליממי ציס סילנה ווועילמלה נטעמי צעינא סילנה.

תוספות אמר להו מרדכי - פירוש בקונטרס דהוא מרדכי שהיה ביום אחשור ותימה הוא לומר שהאריך ימים כל כך ונראה על שם מרדכי הראשון היו נקראין הממוניים על שמו לפי שאינם ממנינם אלא בקיאים בעלי שכל ומדאג.

שאלו תלמידיו את רבי שמואן בן יהוחאי: מפני מה נתחייבו שונאייהן של ישראל שבאותו הזמן כליה? אמר להם: אמרו אתם! אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשות. אם כן שבושן יחרגו, שבכל העולמות כלו אל יחרגו! אמרו לו: אמר לך! אמר להם: מפני שהשתחו לצלם. אמרו לו: וכי משוא פנים יש בדבר? אמר להם: הם לא עשו אלא לפנים - אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים, והיינו דכתיב +איכה ג+ כי לא ענה מלבו.